

ÎNCHEIERE

15 februarie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Zdrobău,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de APLP nr.50/297 împotriva lui Valeriu Zdrobău, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Valeriu Zdrobău,

constată:

La 31 iulie 2015 APLP nr.50/297 a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Zdrobău, intervenient accesoriu SA „Termoelectrica”, solicitând încasarea sumei de 19 609,81 lei cu titlu de datorie pentru energia termică furnizată.

În motivarea cererii a indicat că, în baza contului personal deschis la APLP nr.50/297, pe numele lui Valeriu Zdrobău a fost livrată energie termică de către SA „Termoelectrica”. Plata pentru serviciile comunale prestate nu a fost achitată, iar în perioada 01 octombrie 2008 – 01 mai 2015 s-a format o datorie în mărime de 19 609,81 lei, ce se confirmă prin informația despre calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale, deși potrivit art.10 și art.17-18 din Hotărârea Guvernului nr.191 din 19.02.2002, proprietarii și chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul energiei termice.

A mai indicat că APLP nr.50/297 și SA „Termoelectrica” se află într-o situație financiară precară creată din cauza rău-platnicilor.

Ulterior, în cursul examinării pricinii în fond, APLP nr.50/297 a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând încasarea datoriei acumulate pînă la data de 31 iulie 2015, în mărime de 20 479,36 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei sectorului Centru, municipiul Chişinău, din 07 aprilie 2016, a fost admisă parţial cererea de chemare în judecată depusă de APLP nr.50/297. A fost încasat de la Valeriu Zdrobău, cod numeric personal 0991703020155, în beneficiul APLP nr.50/297 datoria la plata pentru energia termică în mărime de 20 479,36 lei, precum şi cheltuielile de judecată în sumă de 588,30 lei pentru achitarea taxei de stat la depunerea acţiunii şi 150 lei pentru înştiinţarea părţilor în judecată, iar în total 21 217,66 lei. În rest, pretenţiile privind încasarea cheltuielilor de judecată au fost respinse ca neîntemeiate. A fost încasată de la Valeriu Zdrobău în beneficiului statului taxa de stat în mărime de 26,08 lei.

Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 19 octombrie 2016 a fost admisă cererea lui Valeriu Zdrobău privind repunerea în termenul de contestare cu apel a hotărîrii.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 19 octombrie 2016 a fost respins apelul declarat de Valeriu Zdrobău şi a fost menţinută hotărîrea Judecătorei sectorului Centru, municipiul Chişinău, din 07 aprilie 2016.

Prin decizia Curţii Supreme de Justiţie din 11 ianuarie 2017 a fost respins recursul declarat de Valeriu Zdrobău împotriva încheierii Curţii de Apel Chişinău din 19 octombrie 2016.

La 09 ianuarie 2017 Valeriu Zdrobău a declarat recurs împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 19 octombrie 2016, solicitînd casarea deciziei instanţei de apel şi a hotărîrii instanţei de fond şi remiterea pricinii la rejudecare în instanţa de fond.

În motivarea cererii a indicat că instanţele de judecată ierarhic inferioare au emis acte de dispoziţie ilegale şi nemotivate, cu denaturarea evidentă a faptelor şi în baza concluziilor contradictorii şi eronate.

Susţine recurentul că instanţele de judecată ierarhic inferioare au ignorat faptul că Valeriu Zdrobău nu este pârâtul corespunzător şi că acesta nici nu a fost citat legal pentru şedinţele de judecată.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii şi prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră recursul declarat de Valeriu Zdrobău ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părţile şi alţi participanţi la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) şi (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Totodată, Completul apreciază ca fiind declarativă argumentarea recurentului privind faptul că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de adresa la care acesta se află și își are domiciliul, în condițiile în care însuși recurentul în cererea de apel (f.d.60; 66) a indicat adresa care a și fost reținută de instanța de apel.

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Valeriu Zdroabă.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas